

Reisebrev fra Kenya

Til Kenya for å gjøre bistandsarbeid

Foreningen Hjelp til Selvhjelp i Afrika har startet et prosjekt ved Katulani Secondary School i Kitui i Kenya. Prosjektet starter med bygging av grisehus, oppdrett av gris og senere bygging av et biogassanlegg for gass til kjøkkenet ved skolen.

Kirsten Markhus Underland og Frederick Evenrud fra Ski har nå vært i Kitui i Kenya i 3 uker.

Vårt motiv for å dra til Kenya å drive hjelpearbeid er basert på et inderlig ønske om å hjelpe til med utviklingen i Kenya. Det å bruke deler av vår kunnskap, tid og penger til å hjelpe andre til et bedre liv og økt levestandard gir oss mye tilbake. Når man først har besøkt Kenya én gang, får man en lengsel etter å komme tilbake.

Vår forening har som formål å innføre biogass i Afrika. I tillegg ønsker vi å hjelpe enkeltpersoner med oppstart og drift av egen virksomhet. Vår strategi er ikke å overføre penger for at de kan starte opp på egenhånd. Kunnskapsoverføring til hjelp for etablering av bærekraftig virksomhet er det vi ønsker å bidra med. Vårt oppdrag i denne 10 ukers perioden er å starte opp et biogassprosjekt ved Katulani Secondary School og til å videreutvikle et nyetablert safariselskap.

Vi starter skoleprosjektet med å bygge grisehus og til å gjøre prosjektet kjent i området. Lokal støtte og forankring er en forutsetning for å lykkes og det er viktig at vi får ut informasjon om hvilke fordeler prosjektet har både for skolen vi jobber på og for lokalmiljøet.

De vedfyrte grytene i skolens kjøkken

I Flamingo Safari jobber vi med generell forretningsdrift med spesiell fokus på økonomistyring og markedsføring. I tillegg får den nytilsatte assistenten grundig opplæring i data og hvordan man lager og vedlikeholder hjemmesiden.

Bor privat. Vi bor godt og har folk som hjelper oss med alt. Det er et primitivt liv i utgangspunktet, men når vi får så mye hjelp, og vi bidrar selv med solcellepanel til litt strøm, kommer vi langt. Vi har også med oss PC og Internet abonnement.

De daglige rutinene er at gårdsgutten henter vann i elva med eslene.

Fra vannhenting. Vannet finnes en meter under det tørre elveleiet.

Vi har 2 hushjelper som lager mat og vasker hus og klær. De har fått en oversikt over vår timeplan og følger den nesten til punkt å prikke. Kaffe til Kirsten kl 6, dusjvann kl 7, frokost kl 8. Halv ni begynner vi å jobbe på kontoret. Vi starter hver dag med et morgenmøte for å evaluere og oppsummere gårdsdagen og for å legge planer for dagen. Lunsj er kl 1 og te/kaffe serveres på kontoret når vi ønsker. Vi jobber stort sett til 6 eller 7 selv om vi har som formål å slutte 5. Men iløpet av dagen skliir ting ofte ut og vi må jobbe lengre for å gjennomføre det vi har planlagt. Vi legger opp en strukturert og målrettet plan for arbeidet. Det er imidlertid ikke til å stikke under en stol at vår utfordring er de stadige forstyrrelsene mens vi jobber. Det er en så annerledes kultur her nede.

Middagen forberedes

La meg ta et konkret eksempel. Joseph, en kontakt jeg har her i Kitui kommer på besøk fordi han har hørt at jeg var kommet. Jeg prater med han i ca 15 minutter før jeg spør om han kan komme tilbake på kvelden. Jeg forklarer at vi er veldig opptatt

fordi vi jobber med et notat vi skal levere skolen før lærerne går hjem. Joseph smiler og sier det passer veldig bra og jeg går tilbake til kontoret. Joseph går imidlertid ikke hjem, men rusler rundt huset eller sitter under et tre resten av dagen. Kl 6 kommer kona i huset å sier at Joseph gjerne vil si "ha det" til Kissi før han går hjem. Vi avslutter møte så fort vi kan og jeg går ut til Joseph. Han har god tid og det er ingenting som tyder på at han har tenkt seg hjem. Jeg inviterer han inn på middag og han blir sittende hele kvelden. Det ender med at Daniel kjører han hjem. Slike episoder er jo hyggelige, men utfordringen er at forstyrrelsene er så mange. Vi må finne en balanse i det å skli inn i kulturen, men samtidig få gjort jobben vår. Der sliter vi og resultatet er at vi jobber mye på rommene våre sent om kvelden eller veldig tidlig om morgenen for å holde oss ajour. Vi har forventninger i Norge til at prosjektet blir en suksess og må jobbe effektivt for å klare dette.

Men det er er en **fantastisk opplevelse** å være her. Folk på skolen og ellers i området er utrolig positive og imøtekomende. De er glad for at dette distriktet har fått muligheten til å jobbe med et så spennende og fremtidsrettet prosjekt. Biogass er ren energi. Kvinnene slipper hardt arbeid med å bære ved og får renere luft på kjøkkenet. I dag sitter kvinnene i mange timer om dagen å puster inn helseskadelig røyk. Resultater er risiko for kreft, lungesykdommer og øyeplager. For å produsere biogass ønsker vi å satse på griseproduksjon for at skolen samtidig skal ha en inntektskilde som kan brukes til å videreutvikle skolen. Det er ikke andre som driver griseproduksjon i dette distriktet.

På bildet ser vi hanen vi fikk i velkomstgave når vi kom og som Kirsten måtte slakte.

Hanen Mugabe

Kirsten og Frederick

**Reise og opphold dekkes i sin helhet av Kirsten og Frederick.
Hjelp til Selvhjelp i Afrika bidrar kun med midler til prosjektene.**

Vil du være med å støtte prosjektet?

Gå inn på vår hjemmeside www.selvhjelpiafrika.org og kjøp en andeler i prosjektet.